

ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ ΝΑΞΙΑΚΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΣΕΛΙΔΑ, ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τίτλος εργασίας: ΚΕΦΑΛΑΙΑ, 14'

Από κάτω: **όνομα συγγραφέα** με ΚΕΦΑΛΑΙΑ 12'

Από κάτω: **ιδιότητα συγγραφέα**, με πεζά, 12'

Περίληψη (η λέξη με πεζά): Μέχρι 300 λέξεις (**με πλάγια στοιχεία**)

Λέξεις-κλειδιά: ΜΕΧΡΙ 10 ΛΕΞΕΙΣ (**με πλάγια στοιχεία**)

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΑΣΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ

Μονογραφία, βιβλίο: Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, *Ο Άλλος εν διωγμώ. Η εικόνα του Εβραίου στη λογοτεχνία. Ζητήματα ιστορίας και μυθολογίας*, Θεμέλιο, Αθήνα 1988, 23.

Δηλαδή: κύριο όνομα και επώνυμο συγγραφέα ΣΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ → κόμμα → ο τίτλος του βιβλίου με πλάγια γράμματα → κόμμα → ο εκδοτικός οίκος με όρθια → κόμμα → ο τόπος και η χρονολογία εκδόσεως όρθια → κόμμα → η σελίδα ή οι σελίδες που γίνεται η παραπομπή, **χωρίς σ. ή σσ.**

Άρθρο σε περιοδικό: Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, «Η Πολιτισμική Εικονολογία και οι στόχοι της», *Διαβάζω* 417 (Ιούνιος 2001), 92-95.

Δηλαδή: κύριο όνομα και επώνυμο συγγραφέα → κόμμα → ο τίτλος του άρθρου εντός εισαγωγικών με όρθια γράμματα → κόμμα → το περιοδικό που το φιλοξενεί πάντα με πλάγια γράμματα, ο αριθμός του με όρθια, εντός παρενθέσεως η τυχόν χρονολογία του ορθά → κόμμα → η σελίδα ή οι σελίδες που γίνεται η παραπομπή

Ανακοίνωση σε πρακτικά συνεδρίου: Βασιλική Αποστολίδου, «Ο ρόλος της πεζογραφίας στη μυθοποίηση της πόλης. Το παράδειγμα της Θεσσαλονίκης», *Πρακτικά του Β' Διεθνούς Συνεδρίου Η πόλη στους νεότερους χρόνους. Μεσογειακές και Βαλκανικές όψεις (19^{ος}-20^{ός} αι.)*, Ε.Μ.Ν.Ε., Αθήνα 2004, 559-572.

Μελέτη σε συλλογικό τόμο: Μαρία Δημητροπούλου, «Η Αθήνα κατά το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα: Χαρακτηριστικά του μεταναστευτικού ρεύματος. Μια πρώτη προσέγγιση», στον τόμο *Λία Σαπουνάκη-Δρακάκη (επιμ.), Η ελληνική πόλη σε ιστορική προοπτική*, Διόνικος, Αθήνα 2005, 123-130.

Ξένη μελέτη/βιβλίο μεταφρασμένη/ο: Έρβιν Γκόφμαν, *Η παρουσίαση του εαυτού στην καθημερινή ζωή*, μτφρ. Μαρία Γκόφρα, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2006, 23.

Δεύτερη κ.λπ. έκδοση: Στίλπων Κυριακίδης, *Ελληνική Λαογραφία. Τα μνημεία του λόγου*, Κέντρον Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών, εν Αθήναις 1965², 123.

Άρθρο σε εφημερίδα: Μανόλης Γ. Βαρβούνης, «Σάμος και λαογραφία», *Σαμιακόν Βήμα*, φ. 3745 (23 Μαΐου 2012), 14.

Κεφάλαιο βιβλίου ενός συγγραφέα: Μανόλης Γ. Βαρβούνης, «Παραδοσιακά αθλητικά αγωνίσματα», στο βιβλίο του *Μικρά Λαογραφικά*, Παπαζήσης, Αθήνα 1998, 123.

Μελέτη πρωτοδημοσιευμένη σε περιοδικό και αναδημοσιευμένη σε τόμο του ίδιου: Νικόλαος Δημητρίου, «Ιωάννης Κουκούλης. Πανσαμιακή φυσιognωμία αδικημένη», *Απόπλους* 5 (1991), 27-31 [= Ο ίδιος, *Μελέτες και Άρθρα. Ανατύπωση κειμένων 1927-1996*, επιμέλεια - εισαγωγικά κείμενα Μ. Γ. Βαρβούνης, Πορεία, Αθήνα 1996, 230-235].

Επανάληψη παραπομπής:

α. Σε αυτοτελές έργο (βιβλίο κλπ.), πρώτη φορά: Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, *Ο Άλλος εν διωγμώ. Η εικόνα του Εβραίου στη λογοτεχνία. Ζητήματα ιστορίας και μυθολογίας*, Θεμέλιο, Αθήνα 1998, 23. **Τις επόμενες:** Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, *Ο Άλλος εν διωγμώ...*, ό.π., 34.

β. Σε άρθρο, πρώτη φορά: Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, «Η Πολιτισμική Εικονολογία και οι στόχοι της», *Διαβάζω* 417 (Ιούνιος 2001), 92-95. **Τις επόμενες:** Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου, «Η Πολιτισμική Εικονολογία...», ό.π., 93.

Διαδίκτυο: Παραπέμπουμε στον ιστότοπο και αναγράφουμε την χρονολογία προσκλήσεως του άρθρου ή του βιβλίου.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

1. Στις ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ, όταν χρειασθεί να παραθέσουμε πολλούς συγγραφείς με το έργο τους, τοποθετούμε **άνω τελεία στο πέρας κάθε μιας παραπομπής**. Π.χ.:

3. Βλ. ενδεικτικά Μηνάς Αλ. Αλεξιάδης, «Η έντυπη λαϊκή ποίηση στην Κάρπαθο: Μορφή, λειτουργία, σημασία», *Δωδώνη* 12 (1983), 347-405· ο ίδιος, *Λαϊκοί ποιητές της Καρπάθου. Τρία παραδείγματα*, Αθήνα 1997 (ειδικά τις σελ. 51-88 με τη σχετική βιβλιογραφία)· Μ. Γ. Βαρβούνης, *Ο κυμαίος λαϊκός ποιητής Γεώργιος Ν. Χαρτσάς. Εισαγωγή, έκδοση, σχόλια*, Μορφωτικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κύμης, Αθήνα 2010· Γ. Θανόπουλος, *Ελληνική λαϊκή ποίηση. Από το δημοτικό τραγούδι στη σύγχρονη έντυπη και ηλεκτρονική λαϊκή ποίηση*, Ηρόδοτος, Αθήνα 2014.

2. Τα ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ που χρησιμοποιούμε εντός των κειμένων μας είναι αυτού του τύπου «.....». Αν χρειασθεί μια λέξη ή φράση του κειμένου αυτού (του εντός εισαγωγικών) να μπει σε νέα εισαγωγικά, τότε χρησιμοποιούμε τα «φτερωτά», δηλαδή τα “.....”. Π.χ.: «Οι πληροφορίες των θησαυρών του χτες ενός τόπου, παρουσιάζουν εκπλήξεις που κρύβουν μια “μυστηριώδη” ικανότητα, αφού τα ευρήματα μιλούν στη δική τους γλώσσα».

3. Οι ΠΑΥΛΕΣ εντός των κειμένων δεν εφάπτονται των λέξεων που περικλείουν:

Π.χ.: – κυρίως αυτός ο λόγος –

4. Γραμματοσειρά CALIBRI 12’ για το κυρίως κείμενο και **10’** για τις υποσημειώσεις

5. Ο δείκτης της υποσημείωσης μπαίνει (εντός του κειμένου) μετά την τελεία ή το κόμμα ή «κολλημένος» σε οποιαδήποτε λέξη που δεν ακολουθείται από κόμμα, τελεία ή άλλο σημείο στίξεως. Π.χ.: Ήταν ένας «... λαμπρός ερασιτέχνης λαογράφος, του οποίου το έργο θα εζήλευαν πολλοί επαγγελματίες του επιστημονικού αυτού κλάδου»,¹ οι δε μελλούμενες γενιές «... θα κοινωνούν των μυστηρίων της παλαιάς φιλωτίτικης ζωής χάρη στους λαογραφικούς του θησαυρούς...»,² κρίνει ορθώς ο καθηγητής Ι. Κ. Προμπονάς. Αλλά και ο ψυχολόγος³ και ο εθνογράφος⁴ και ο κοινωνιολόγος⁵ θα ωφεληθούν, παρατηρεί εύστοχα ο αείμνηστος Δ. Β. Οικονομίδης.⁵

6. Όλοι οι εντός κειμένου δείκτες (αλλά και αυτοί των υποσημειώσεων/παραπομπών) **είναι ορθοί**. Βλ. προηγούμενο κείμενο.

7. Θέτουμε ΤΕΛΕΙΑ στην τελευταία λέξη όλων των υποσημειώσεων.

8 οι ΠΑΥΛΕΣ που χωρίζουν αριθμούς είναι **μικρές** και **ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΕΣ** των αριθμών, π.χ.: 1890-1896, 2012-2013

ΓΡΑΦΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ «ΤΥΠΙΚΩΝ» ΛΕΞΕΩΝ

(ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ)

κ.λπ., παρ’ όλο, αφ’ ενός, αφ’ ετέρου, εξ αιτίας, εξ άλλου